

ТЕМА: БІОЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ

БІОЕТИКА (або етика життя) (від грец. етикос - звичай) - розділ науки, що вивчає проблеми моралі насамперед стосовно людини та всього живого, визначає, які дії щодо живого з морального погляду є припустимими, а які - неприпустимими.

Метою біоетики є збереження та розвиток життя за допомогою моральних норм і принципів. **Об'єктом дослідження** постає життя в цілісності та багатоманітності його проявів, а предметом досліджень - моральні ціннісно-нормативні механізми збереження та розвитку життя. **Основним завданням** є обґрунтування базових принципів, на котрих може бути побудована несуперечлива, цілісна наука про моральні стосунки людини з живою природою.

Отже, біоетика є галуззю знання та людської практики про збереження й розвиток життя за допомогою етичних механізмів і принципів.

У чому суть основних принципів біоетики?

Основоположними принципами біоетики є такі.

1. Принцип неспричинення шкоди (принцип «не нашкодь») - найстаріший у медичній етиці. Він пов'язаний не стільки з правами пацієнтів, скільки з професійними обов'язками лікаря і фармацевта виконувати свою роботу якісно і сумлінно.

2. Принцип автономії - індивід має право розпоряджатися своїм здоров'ям і благополуччям, навіть відмовлятися від лікування за умови, що це буде вартувати йому життя.

3. Принцип інформованої згоди означає, що медичний працівник повинен якомога повніше інформувати пацієнта про стан його здоров'я й надавати йому оптимальні рекомендації щодо лікування. Пацієнт, у свою чергу, дістає можливість вільно визначити курс своїх подальших дій, найбільш прийнятний для нього особисто.

4. Принцип правдивості вказує на необхідність достовірного інформування пацієнта про стан його здоров'я. Особливої гостроти ця проблема набуває в разі діагностування невиліковних хвороб.

5. Принцип конфіденційності - це принцип лікарської таємниці й недоторканості приватного життя; ідея не розголошування лікарем відомостей, що стосуються стану здоров'я пацієнта, його приватного життя і матеріального стану.

У Женевській декларації ця теза набуває чіткої і категоричної форми: «... Присягаюся поважати довірені мені секрети навіть після смерті пацієнта».

6. Принцип справедливості вимагає рівної доступності до медичної допомоги для кожного пацієнта та всіх соціальних груп суспільства.

7. Принцип людської гідності гарантує гідне ставлення до пацієнта в тому разі, якщо він позбавлений автономних рішень та дій; його, як правило, застосовують до людей, що перебувають у недієздатному фізичному та психічному стані, а також до малолітніх дітей.

8. Принцип «роби благо» означає дію на благо інших людей, що відбувається завдяки наявності в людини почуття відповідальності й обов'язку, альтруїзму, любові до ближнього, емпатії (здатності до розуміння й відчуження емоційного стану інших людей, а також до сприйняття їхнього способу мислення).

Отже, одним із основних завдань біоетики є обґрунтування принципів, на котрих формується система моральних цінностей і нормативів для збереження та розвитку життя на Землі.

Які основні біоетичні проблеми сучасної медицини?

Біоетична проблема - складне теоретичне або практичне питання медицини або біології, що не має однозначного розв'язання, суперечить існуючим знанням і потребує розв'язування за допомогою наукових досліджень. Діапазон медичних технологій неймовірно розширився, зросла їхня роль у лікуванні різних захворювань. Трансплантація органів, тканин і стовбурових клітин, використання ембріональних тканин і клітин, генна терапія, штучна зміна статі, застосування трансгенних організмів з метою отримання харчових продуктів, клонування тварин і людини породжують чимало етичних суперечностей. Окрім того, серед проблемних питань на сучасному етапі розвитку біоетики виокремлюють: наукові дослідження на тваринах, генетичні технології й втручання в репродукцію людини, ставлення до смерті та сучасних технологій подовження життя, соціальну справедливість у медицині.

Завданням біоетики є не лише визначення проблем, а й формування суспільноприйнятої загальної позиції щодо неоднозначних питань медицини.

Біоетика щодо дослідів з тваринами. Загальноприйнятим світовим стандартом, що дав змогу добути новий науковий досвід і значною мірою скоротити кількість використовуваних лабораторних тварин, є «Концепція трьох R» (англ. reduction, refinement and replacement) - скорочення, удосконалення та заміни відносно експериментування на лабораторних тваринах.

Біоетика про статус людського ембріона. З позицій біоетики людський ембріон має право на життя з моменту запліднення. Це перше й основне право кожної людської істоти. Через те аборт - порушення основного права людини на життя.

Біоетика щодо репродуктивних технологій. Репродуктивні технології етично виправдано в разі безплідності, яка не піддається медикаментозному й хірургічному лікуванню, особливо у випадках імунологічної несумісності, нездоланих перешкод для злиття гамет.

Біоетика щодо трансплантології. З огляду на існуючі біоетичні складнощі й протиріччя, що стосуються предмета трансплантології, ВООЗ розробила основні принципи трансплантації органів, сутність яких зводиться до такого. Органи і тканини можуть бути вилучені від трупа або живої людини лише за умови отримання згоди на це відповідно до чинного законодавства. Одним із важливих етичних моментів, що стосуються трансплантології, є суворе дотримання лікарської таємниці відносно джерела одержання донорських органів.

Біоетика щодо клонування людини. Будь-яке втручання з метою створення людини, ідентичної до іншої людини, живої або мертвої, забороняється. У світі заборона клонування встановлюється в одній з трьох форм: формі прямої або непрямої повної заборони клонування людини; заборони виключно репродуктивного клонування людини; тимчасової заборони клонування людини.

Біоетика щодо припинення життя невиліковно хворої людини (евтаназії). Людське життя є найвищою соціальною цінністю й має бути захищене до моменту його природного завершення. Враховуючи етичний бік евтаназії, вважаємо недоцільним її легалізацію, оскільки це порушуватиме фундаментальне право людини на життя.

Отже, біоетика відповідальна за аналіз біоетичних проблем та створення загальноприйнятих етичних норм, що ґрунтуються на повазі до людської гідності й дбайливому ставленні до середовища життя.